

KOSOVO SPECIALIST CHAMBERS
DHOMAT E SPECIALIZUARA TË KOSOVËS
SPECIJALIZOVANA VEĆA KOSOVA

Broj: KSC-CC-2019-07

Rešava: **Specijalizovano veće Ustavnog suda**
sudija Vidar Stensland, predsedavajući
sudija Roland Dekers
sudija Antonio Balsamo

Sekretar: Fidelma Donlon

Datum: 13. januar 2020.

Jezik: engleski

Naziv: Zahtev Dritona Lajčija panelu Ustavnog suda da preispita zakonitost postupka vođenja informativnog razgovora od strane Specijalizovanog tužilaštva

Oznaka tajnosti: javno

**Odluka po zahtevu Dritona Lajčija Ustavnom sudu
u vezi sa postupkom vođenja informativnog razgovora od strane
specijalizovanog tužilaštva**

Podnosilac:

Driton Lajči

Specijalizovani tužilac:

Džek Smit

Specijalizovano veće Ustavnog suda

u sastavu:

sudija Vidar Stensland, predsedavajući
sudija Roland Dekers
sudija Antonio Balsamo

nakon većanja obavljenog i daljinski i uz lično prisustvo, donosi sledeću Odluku.

I. TOK POSTUPKA

1. Dana 14. novembra 2019, g. Driton Lajči (u daljem tekstu: podnosilac zahteva) podneo je Specijalizovanom veću Ustavnog suda zahtev od 13. novembra 2019. (u daljem tekstu: zahtev Ustavnom sudu),¹ na osnovu člana 113(7) Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav). Podnosioca zahteva zastupa g. Tobi Kedman.
2. Shodno članu 33(3) Zakona br. 05/L-053 o Specijalizovanim većima i Specijalizovanom tužilaštvu (u daljem tekstu: Zakon), 15. novembra 2019. predsednica Specijalizovanih veća odredila je gorenavedeni panel da rešava po zahtevu Ustavnom sudu.²
3. Dana 15. novembra 2019, Specijalizovano tužilaštvo podnelo je zahtev da se oznaka tajnosti „javno“ na zahtevu Ustavnom sudu izmeni u „poverljivo“,³ u skladu

¹ KSC-CC-2019-07, F00001, Zahtev panelu Ustavnog suda da preispita zakonitost postupka vođenja informativnog razgovora, javno sa poverljivim priložima, 13. novembar 2019. (u daljem tekstu: zahtev Ustavnom sudu).

² KSC-CC-2019-07, F00002, Odluka o raspoređivanju sudija u panel Ustavnog suda, javno, 15. novembar 2019. U vezi sa radnim jezicima ovog postupka, vidi KSC-CC-2019-07, F00005, Odluka o radnim jezicima, javno, 18. januar 2019. U vezi sa mestom vođenja ovog postupka, vidi KSC-CC-2019-05, F00007, Odluka o mestu vođenja postupka pred Specijalizovanim većem Ustavnog suda, javno, 22. januar 2019; KSC-CC-2019-06, F00001, Zahtev za promenu mesta vođenja postupaka koji su pokrenuti po zahtevima podnetim u skladu sa članom 49 Zakona, javno, 18. januar 2019.

³ KSC-CC-2019-07, F00003, Zahtev tužilaštva za izmenu oznake tajnosti podneska KSC-CC-2019-07/F00001, poverljivo, 15. novembar 2019; KSC-CC-2019-07, F00003, RED, javna redigovana verzija

s pravilom 11 Poslovnika o radu Specijalizovanog veća Ustavnog sud (u daljem tekstu: Poslovník). Dana 17. novembra 2019, podnosilac zahteva je Ustavnom sudu podneo odgovor,⁴ u kojem je zatražio da panel odbije zahtev tužilaštva za izmenu oznake tajnosti. Dana 20. novembra 2019, Panel je izdao sažetak odluke⁵ kojom odbija izmenu oznake tajnosti.

4. Dana 2. decembra 2019, specijalizovani tužilac je podneo odgovorio na zahtev Ustavnom sudu.⁶ Podnosilac zahteva⁷ i specijalizovani tužilac⁸ su svoju dalju argumentaciju izneli u podnescima od 9. odnosno 17. decembra 2019.

II. ČINJENICE

5. Dana 25. septembra 2019, podnosilac zahteva je primio i poziv od Specijalizovanog tužilaštva da dođe na ispitivanje. U pozivu je navedeno da se opravdano sumnja da je podnosilac zahteva učestvovao u vršenju krivičnog dela.⁹

6. Dana 13. oktobra 2019, podnosilac zahteva je od tužilaštva zatražio da ga obavesti o konkretnim optužbama koje mu stavlja na teret i da obelodani materijal koji bi mogao biti osnov za te optužbe. Tužilaštvo je sutradan obavestilo podnosioca o

Zahteva tužilaštva za izmenu oznake tajnosti podneska KSC-CC-2019-07/F00001' od 15. novembra 2019", javna redigovana verzija, 18. novembar 2019.

⁴ KSC-CC-2019-07, F00007, Odgovor odbrane na zahtev tužilaštva da se izmeni oznaka tajnosti podneska KSC-CC-2019-07/F00001, poverljivo, 15. novembar 2019.

⁵ KSC-CC-2019-07, F00007, Sažetak odluke po zahtevu tužilaštva za izmenu oznake tajnosti podneska KSC-CC-2019-07/F00001, javno, 20. novembar 2019.

⁶ KSC-CC-2019-07, F00008, Odgovor tužioca na zahtev g. Dritona Lajčija da panel Ustavnog suda preispita zakonitost postupka vođenja informativnog razgovora, sa poverljivim priložima 1-3, javno sa poverljivim priložima, 2. decembar 2019. ("Odgovor tužilaštva"). S tim u vezi vidi KSC-CC-2019-07, F00006, Obaveštenje o podnošenju odgovora na podneske, javno, 18. novembar 2019.

⁷ KSC-CC-2019-07, F00009, Replika odbrane na odgovor tužilaštva na zahtev g. Dritona Lajčija Ustavnom sudu, javno, 9. decembar 2019.

⁸ KSC-CC-2019-07, F00012, Odgovor tužioca na podnesak KSC-CC-2019-07/F00009, javno, 17. decembar 2019.

⁹ Zahtev Ustavnom sudu, stav 2.2-2.4; Odgovor tužilaštva, stav 2, poverljivi prilog 1 (poziv od 25. septembra 2019).

tome na osnovu kojih odredbi Krivičnog zakona Republike Kosovo vodi istragu protiv njega i odbilo da ga informiše o relevantnim dokazima.¹⁰

7. Dana 17. oktobra 2019, podnosilac zahteva je, zajedno sa svojim braniocem, došao na informativni razgovor sa tužilaštvom. Kako podnosilac zahteva navodi, branilac nije mogao da mu pruži adekvatne pravne savete pošto pojedini optužbi protiv njega nisu bile obelodanjene. Stoga je podnosilac zahteva iskoristio svoje pravo na odbranu ćutanjem.¹¹

III. NAVODI O POVREDAMA

8. Prigovor podnosioca zahteva je da obavezujući poziv koji mu je tužilaštvo uputilo da, kao osumnjičeni, dođe na informativni razgovor, kao i postupak vođenja tog razgovora, nisu bili zakoniti, te da su stoga neprihvatljivi. Konkretno, tužilaštvo nije navelo krivično delo za koje ga sumnjiči niti je obelodanilo dokaze koji predstavljaju osnov za tu sumnju.¹²

9. U tom pogledu, podnosilac zahteva se pozvao na član 6 Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: Konvencija; EKLjP).¹³ Takođe se pozvao na članove 19(2), 21(4)(a) i 38(3)(a) Zakona i pravilo 43(1) Pravidnika o postupku i dokazima pred Specijalizovanim većima Kosova.¹⁴

IV. NADLEŽNOST

10. Veće konstatuje da je zahtev Ustavnom sudu podnesen na osnovu člana 113(7) Ustava. U zahtevu Ustavnom sudu podnosilac prigovara na poziv tužilaštva i

¹⁰ Zahtev Ustavnom sudu, stav 2.5-2.10; Odgovor tužilaštva, stav 3, poverljivi prilog 2 (imejl Specijalizovanog tužilaštva upućen podnosiocu, 14. oktobar 2019).

¹¹ Zahtev Ustavnom sudu, stav 2.13-2.15; Odgovor tužilaštva, stav 31, poverljivi prilog 3 (transkript informativnog razgovora, 17. oktobar 2019).

¹² Zahtev Ustavnom sudu, stavovi 1.2-1.3, 4.22.

¹³ Zahtev Ustavnom sudu, stav 5.2-5.4.

¹⁴ Zahtev Ustavnom sudu, stavovi 3.1-3.9, 5.1.

postupak vođenja informativnog razgovora. Zahtev Ustavnom sudu se stoga odnosi na Specijalizovana veća Kosova i Specijalizovano tužilaštvo, kao što je neophodno u skladu s članom 162(3) Ustava i članovima 3(1) i 49(2) Zakona. Prema tome, Veće je nadležno da donese odluku po zahtevu Ustavnom sudu.

V. PRIHVATLJIVOST

A. ARGUMENTI STRANA U POSTUPKU

11. Specijalizovani tužilac tvrdi da podnosilac zahteva nije iscrpio sva pravna sredstva koja su mu na raspolaganju, a to je uslov predviđen članom 113(7) Ustava i članom 49(3) Zakona. Konkretno, podnosilac zahteva nije zatražio od predsednika Specijalizovanih veća da na osnovu člana 33(2) Zakona odredi sudiju pojedinca koji će rešavati o stvari. Pored toga, u skladu s članom 39(1), (3) i (10) Zakona i pravilom 48(2) Pravilnika o postupku i dokazima, o pitanjima pokrenutim u zahtevu Ustavnom sudu može da rešava sudija. Podnosilac zahteva, povrh toga, nije naveo koje ustavne odredbe je tužilaštvo prekršilo svojim pozivom i postupkom vođenja razgovora, a uložio je i prigovore na pitanja koja izlaze iz nadležnosti Veća.¹⁵

12. U replici, podnosilac zahteva iznosi svoje neslaganje s tvrdnjama specijalizovanog tužioca. Argument podnosioca zahteva je da preispitivanje od strane sudije pojedinca ne bi predstavljalo adekvatno pravno sredstvo pošto sudija pojedinac nije ovlašćen da rešava o pitanjima pokrenutim u zahtevu Ustavnom sudu.¹⁶

¹⁵ Odgovor tužilaštva, stavovi 8-16; KSC-CC-2019-07, F00012, Odgovor tužioca na podnesak KSC-CC-2019-07/F00009, javno, 17. decembar 2019, stavovi 2-3.

¹⁶ KSC-CC-2019-07, F00009, Replika odbrane na odgovor tužilaštva na zahtev g. Dritona Lajčija Ustavnom sudu, javno, 9. decembar 2019, stavovi 8-16.

B. OCENA VEĆA

1. Ustavno pravo koje je predmet spora

13. Veće najpre treba da utvrdi na koja ustavna prava podnosioca zahteva se odnosi zahtev Ustavnom sudu. U tom pogledu Veće konstatuje da se podnosilac zahteva žali da mu tužilaštvo, kao osumnjičenom, pre informativnog razgovora nije saopštilo nikakve pojedinosti o sumnji koja postoji protiv njega, kao ni na kojim dokazima se ta sumnja zasniva. U tom pogledu podnosilac zahteva se poziva na član 6 Konvencije, kojim je zajemčeno pravo na pravično suđenje (vidi gore stav 9).

14. Veće napominje da se prema članu 22(2) Ustava na ustavnoj instanci primenjuje član 6 Konvencije.¹⁷ Pravo na pravično suđenje predviđeno je i članom 31 Ustava. Kad je reč o konkretnoj pritužbi podnosioca zahteva da su mu uskraćene informacije o sumnji koja postoji protiv njega, ta se pritužba tiče minimalnih prava na obaveštenost o optužbi i pripremu odbrane, zagarantovanih članom 6(3)(a),(b) Konvencije i članom 30(1), (3) Ustava.¹⁸ Ta minimalna prava istovremeno predstavljaju različite aspekte koncepta pravičnog suđenja u krivičnim postupcima iz člana 6(1) Konvencije i člana 31(2) Ustava.¹⁹

15. S obzirom na to, kao instanca koja daje pravnu ocenu činjenica u predmetu u kojem postupaju,²⁰ Veće smatra da zahtev Ustavnom sudu treba razmotriti shodno članu 30(1), (3) i 31(2) Ustava odnosno shodno članu 6(1), (3)(a),(b) Konvencije.

¹⁷ O tome da su odredbe Konvencije i njenih Protokola postale sastavni deo ustavne sudske prakse Kosova, vidi Ustavni sud Kosova, *Čemailj Kurtiši protiv Skupštine opštine Prizren*, KO 01/09, Presuda, 27. januar 2010. (18. mart 2010), stav 40.

¹⁸ Vidi ESLJP, *Mattoccia v. Italy*, br. 23969/94, EKLJP 2000-IX, stav 60; *Sadak and Others v. Turkey (no. 1)*, br. 29900/96 i još 3 predstavke, EKLJP 2001-VIII, stav 50. Osim ako nije drugačije navedeno, sudska praksa na koju se upućuje u ovoj odluci uvek je sudska praksa Evropskog suda za ljudska prava ("ESLJP").

¹⁹ Vidi gore, *Mattoccia v. Italy*, stav 58; *Gäfgen v. Germany [GC]*, br. 22978/05, EKLJP 2010, stav 169. Vidi takođe *Dvorski v. Croatia [GC]*, br. 25703/11, EKLJP 2015, stav 76 *in fine*.

²⁰ Vidi *Logachova and Others v. Ukraine*, br. 4510/05 i još 3 predstavke, 10. decembar 2009, stav 10; *Margaretić v. Croatia*, br. 16115/13, 5. jun 2014, stav 75. Vidi Ustavni sud Kosova, *Ocena ustavnosti presude*

2. Opseg preispitivanja

16. Veće, zatim, konstatuje da je podnosilac zahteva izneo pritužbu da se poziv tužilaštva i postupak vođenja informativnog razgovara kose s odredbama članova 19(2), 21(4)(a) i 38(3)(a) Zakona i pravila 43(1) Pravilnika o postupku i dokazima (vidi gore stav 9).

17. U tom pogledu Veće ponavlja da član 113(7) Ustava, na osnovu kojeg je zahtev Ustavnom sudu podnesen, ovlašćuje lica da Veću podnose pritužbe zbog povreda njihovih ličnih prava i sloboda zagarantovanih Ustavom. Kao što proističe iz zaključaka Veća u *Odluci po zahtevu Mahira Hasanija za ocenu ustavnosti*, zahvaljujući činjenici da je pojedincima omogućeno da podnose zahteve za ocenu ustavnosti, Veće vrši kontrolnu nadležnost nad radom Specijalizovanih veća i Specijalizovanog tužilaštva u pogledu osnovnih prava i sloboda zajemčenih Ustavom.²¹

18. S obzirom na to, kao i na član 49(1) i (3) Zakona, zadatak Veća je da oceni da li nepravilnosti na koje se žali podnosilac predstavljaju kršenje njegovih ličnih prava i sloboda zagarantovanih Ustavom. Na Veću nije da se bavi činjeničnim i pravnim greškama koje su možda napravljene tokom krivičnog postupka, osim ukoliko postoji mogućnost da su tim greškama narušena osnovna prava i slobode zajemčene Ustavom.²²

Vrhovnog suda Republike Kosovo, Rev. 308/2007, od 10. juna 2010, KI 120/10, Presuda, 29. januar 2013. (8. mart 2013), stav 50.

²¹ KSC-CC-2019-05, F00012, Odluka po zahtevu Mahira Hasanija za ocenu ustavnosti naloga tužilaštva od 20 decembra 2018, javno, 20. februar 2019, stav 24 (*"Odluka po zahtevu Mahira Hasanija za ocenu ustavnosti"*). Vidi Ustavni sud Kosova, *Ocena amandmana na Ustav Republike Kosovo predloženog od strane Vlade Republike Kosovo i podnetog od strane predsednika Skupštine Republike Kosovo, 9. marta 2015. godine, dopisom br. 05-433/DO-318 br. predmeta KO 26/15, Presuda, 14. april 2015, stav 65 in fine.*

²² *Odluka po zahtevu Mahira Hasanija za ocenu ustavnosti, stav 50. Vidi Bochan v. Ukraine (no. 2) [GC], br. 22251/08, EKLjP 2015, stav 61; Perez v. France [GC], br. 47287/99, EKLjP 2004-I, stav 82. Vidi gore, Ustavni sud Kosova, Zahtev za ocenu ustavnosti presude Pml br. 225/2017 Vrhovnog suda od 18. decembra 2017, stav 38; Ocena ustavnosti presude Pml br. 44/2018 Vrhovnog suda od 10. aprila 2018, KI 72/18, Rešenje o nedopuštenosti, 22. novembar 2018. (14. decembar 2018), stav 40; Ocena ustavnosti odluke br. 2407/2006 Vrhovnog suda Kosova, od 30. septembra 2009, KI 55/09, Presuda, 13. decembar 2010. (6. april 2011), stavovi 18, 21.*

19. Kada se gorenavedena načela primene na stvar koja je predmet sudskog preispitivanja, sledi da uloga Veća nije da presudi da li je tužilaštvo pozivom i postupkom vođenja razgovora prekršilo Zakon ili Pravilnik o postupku i dokazima. Jedino što Veće može da razmotri jeste to da li je tužilaštvo tim eventualnim kršenjem Zakona ili Pravilnika o postupku i dokazima narušilo pravo podnosioca zahteva na pravično suđenje koje mu garantuje Ustav.

20. Međutim, pre nego što se upusti u to razmatranje, Veće mora da utvrdi da li je zahtev Ustavnom sudu dopušten.

3. Ocena dopuštenosti zahteva

21. Kako je gore već napomenuto, zahtev Ustavnom sudu treba razmotriti sa stanovišta članova 30(1), (3) i 31(2) Ustava odnosno člana 6(1), (3)(a),(b) Konvencije. Veće ponavlja da je primarna svrha člana 31 Ustava i člana 6 Konvencije, kada je reč o krivičnim postupcima, da se optuženom u celini obezbedi pravično suđenje pred sudom nadležnim da rešava o datoj krivičnoj optužbi.²³ Slično tome, minimalna prava iz člana 30(1), (3) Ustava i člana 6(3)(a),(b) Konvencije nisu sama sebi cilj, već imaju za svrhu da obezbede pravičnost krivičnog postupka u celini.²⁴

22. U ovom predmetu, zahtev Ustavnom sudu tiče se rane faze krivičnog postupka, tj. informativnog razgovora sa tužilaštvom, koje još uvek vodi istrage. Prema tome, zahtev Ustavnom sudu ne tiče se suđenja na sudu u smislu člana 31 Ustava ili člana 6 Konvencije. Veće takođe napominje da podnosilac zahteva u ovom predmetu – za razliku od onog u *Odluci po zahtevu Mahira Hasanija za ocenu ustavnosti*²⁵ – nije izneo pritužbu da mu je zaprećeno sankcijom ako odbije da pruži dokaze tužilaštvu.

²³ Vidi gore, na primer, *Dvorski v. Croatia*, stav 76; *Nikolova v. Bulgaria* (dec.), br. 31195/96, 27. februar 1997; *Guliyev v. Azerbaijan* (dec.), br. 35584/02, 27. maj 2004.

²⁴ *Ibrahim and Others v. the United Kingdom* [GC], br. 50541/08 i još 3 predstavke, 13. septembar 2016, stav 251.

²⁵ *Odluka po zahtevu Mahira Hasanija za ocenu ustavnosti*, stav 41 et seq.

23. Istovremeno, Veće uvažava činjenicu da član 30 Ustava i član 6(3) Konvencije mogu biti relevantni pre nego što u predmetu dođe do suđenja. Međutim, oni su relevantni samo "ako i u meri u kojoj postoji verovatnoća da će pravičnost suđenja biti ozbiljno ugrožena time što se na samom početku ne poštuju [te] odredbe".²⁶ Pošto suđenja još nema, Veće ne može toliko unapred da oceni da li bi i na koji način osporeni poziv i postupak vođenja informativnog razgovora ugrozili pravičnost eventualnog budućeg suđenja u celini.²⁷ S tim u vezi Veće jedino može da primeti da je podnosilac zahteva upotrebio svoje pravo na odbranu ćutanjem.

24. Čak i ako bude bilo suđenja, što se još uvek ne zna, podnosilac zahteva će imati mogućnost da pred nadležnim panelima pokrene pitanje pravičnosti suđenja u vezi sa spornim pozivom tužilaštva i postupkom vođenja razgovora. U tom pogledu Veće se slaže sa tužilaštvom (vidi gore stav 11) da će podnosilac zahteva, shodno članu 39 Zakona, imati mogućnost da ta pitanja pokrene i pred sudijom za prethodni postupak, bude li on imenovan. Osim toga, Veće napominje da podnosilac zahteva ima pravo da čak i posle pravosnažne odluke u krivičnom postupku, ukoliko on bude vođen, svoj prigovor ponovo podnese ovom Veću, ako i dalje smatra da je žrtva pomenutih povreda.

25. S obzirom na prethodno, Veće smatra da je, sa stanovišta članova 30(1), (3) i 31(2) Ustava i člana 6(1), (3)(a),(b) Konvencije, zahtev Ustavnom sudu preuranjen i da je, kao takav, nedopušten.

26. Iako je zaključilo da zahtev Ustavnom sudu iz gorenavedenih razloga mora da odbaci, Veće smatra da treba da se osvrne na tvrdnju tužilaštva prema kojoj je

²⁶ Odluka po zahtevu Mahira Hasanija za ocenu ustavnosti, stav 39; vidi gore, *Ibrahim and Others v. the United Kingdom*, stav 253; vidi gore, *Dvorski v. Croatia*, stav 76.

²⁷ Odluka po zahtevu Mahira Hasanija za ocenu ustavnosti, stavovi 39-40. Vidi gore, *Nikolova v. Bulgaria*; vidi gore, *Guliyev v. Azerbaijan*.

podnosilac zahteva, pre nego što je odlučio da se obrati Veću, trebalo da iscrpi pravna sredstva predviđena članom 33(2) Zakona (vidi gore stav 11).

27. U vezi s tim, Veće ističe sledeće: da bi se smatralo da su pravna sredstva iscrpljena u smislu člana 113(7) Ustava i člana 49(3) Zakona, ona moraju biti *delotvorna*. Drugim rečima, pravna sredstva moraju biti dostupna i moraju omogućavati ispitivanje pritužbi na povrede osnovnih prava i sloboda zagarantovanih Ustavom. Postojanje delotvornog pravnog sredstva mora biti i u dovoljnoj meri izvesno.²⁸

28. Kad se gorenavedena načela primene na postupak predviđen pravilom 33(2) Zakona,²⁹ Veće uočava da tamo predviđena mogućnost za preispitivanje ne liči na redovni žalbeni postupak. Kao prvo, nejasno je da li je predviđeno preispitivanje direktno dostupno podnosiocu zahteva.³⁰ U skladu s članom 33(2), predsednik Specijalizovanih veća “može” da odredi sudiju pojedinca ako je “po mišljenju” predsednika to potrebno (za razliku od toga, u članu 33(1), (3) Zakona piše “određuje”). Proizilazi da predsednik može da odluči i da ne odredi sudiju pojedinca. Prema tome, to preispitivanje se ne obavlja automatski po podnošenju žalbe od strane podnosioca zahteva. Kao drugo, ESLJP je u svojoj sudskoj praksi precizirao da se pravno sredstvo smatra delotvornim samo ako ima precizne vremenske rokove.³¹ Ni u Zakonu ni u Pravilniku o postupku i dokazima nije propisano u kom roku

²⁸ Vidi *Maktouf and Damjanović v. Bosnia and Herzegovina* [GC], br. 2312/08 i 34179/08, EKLJP 2013, stav 58; *Mocanu and Others v. Romania* [GC], br. 10865/09 i još 2 predstavke, EKLJP 2014, stav 222; *Paksas v. Lithuania* [GC], br. 34932/04, EKLJP 2011, stav 75; *Sejdovic v. Italy* [GC], br. 56581/00, EKLJP 2006-II, stav 45; Ustavni sud Kosova, *Ocena ustavnosti rešenja AC-I-14-0123 Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju od 30. novembra 2017. godine*, KI 61/18, Rešenje o nedopuštenosti, 16. januar 2019. (19. februar 2019), stav 53.

²⁹ Relevantni delovi člana 33(2) Zakona glase:

[...] predsednik Specijalizovanih veća *može* da odredi sudiju pojedinca sa Liste sudija [...] za rešavanje o pitanju koje, *po mišljenju predsednika Specijalizovanih veća*, zahteva određivanje sudije koji nije sudija za prethodni postupak (tj. panela koji se sastoji samo od sudije pojedinca). [...] (naglasak dodat)

³⁰ Vidi *Williams v. the United Kingdom* (dec.) no. 32567/06, 17. februar 2009; *Rizi v. Albania* (dec.), br. 49201/06, 8. novembar 2011, stav 44. Vidi takođe *Galstyan v. Armenia*, br. 26986/03, 15. novembar 2007, stav 41.

³¹ Vidi gore, *Williams v. the United Kingdom*; *Rustavi 2 Broadcasting Company Ltd and Others v. Georgia*, br. 16812/17, 18. jul 2019, stav 267; vidi gore, *Rizi v. Albania*, stav 44; vidi gore, *Galstyan v. Armenia*, stav 39.

podnosilac zahteva može da zatraži od predsednika da odredi sudiju pojedinca. Nepostojanje vremenskih rokova ima za posledicu neizvesnost i negira smisao roka od dva meseca koji je za podnošenje zahteva za ocenu ustavnosti Veću predviđen pravilom 20(1)(b) Poslovnika.

29. Veće dalje zapaža da bi Zakon ili Pravilnik o postupku i dokazima mogli biti jasniji po pitanju opsega preispitivanja koje obavlja sudija određen prema članu 33(2) Zakona, kako bi podnosilac zahteva mogao biti siguran da se taj član odnosi na povrede na koje želi da uloži prigovor. Premda bi se Veće složilo s tim da i sudska praksa može da pruži odgovor na to pitanje, navedeni problemi u vezi sa dostupnošću postupka i rokovima ne dozvoljavaju Veću da zaključi da taj postupak preispitivanja predstavlja pravno sredstvo koje treba uzeti u obzir u smislu člana 113(7) Ustava i člana 49(3) Zakona.

30. S obzirom na to, Veće smatra da zahtev Ustavnom sudu treba odbaciti kao preuranjen. U ovoj fazi postupka zahtev Ustavnom sudu ne ukazuje na to da je došlo do povrede prava podnosioca zahteva na pravično suđenje zagarantovano članovima 30(1), (3) i 31(2) Ustava i članom 6(1), (3)(a),(b) Konvencije. Shodno tome, zahtev Ustavnom sudu mora se proglasiti nedopuštenim shodno pravilu 14(f) Poslovnika.

VI. OZNAKA TAJNOSTI

31. Kao što je već pomenuto, specijalizovani tužilac je zatražio da se oznaka tajnosti zahteva Ustavnom sudu promeni iz javne u poverljivu (vidi gore stav 3). U sažetku odluke od 20. novembra 2019, Veće je taj zahtev odbilo. Pri tom je navelo da će taj svoj stav obrazložiti u odluci po zahtevu Ustavnom sudu.³² Veće, stoga, sada daje sledeće obrazloženje.

³² KSC-CC-2019-07, F00007, Sažetak odluke o zahtevu tužilaštva za izmenu oznake tajnosti podneska KSC-CC-2019-07/F00001, javno, 20. novembar 2019, stav 5.

32. Veće naglašava da je javnost njegovih spisa direktno povezana s osnovnim načelom iz člana 31(2) i (3) Ustava da vršenje pravosudne delatnosti mora biti javno. To osnovno načelo štiti lica od vršenja pravosudne delatnosti u tajnosti, bez uvida javnosti. Služi i tome da se očuva poverenje u rad Veća.³³ Uz to, Veće ističe i sledeće razloge iz kojih je izuzetno značajno da njegovi spisi budu javni. Kao prvo, Veće se bavi pitanjima ustavnosti koja su od uticaja na pravni sistem Specijalizovanih veća. Dakle, očekuje se javnost rada. Kao drugo, Veće o predmetima obično rešava u pismenom, a ne usmenom postupku. To samo po sebi – pošto se Veće bavi pitanjima ustavnosti³⁴ – ne predstavlja problem, ali za transparentnost pismenih postupaka od ključnog je značaja da spisi budu javni.

33. S obzirom na to, potrebni su ubedljivi razlozi da bi Veće odstupilo od svoje prakse vođenja javnih spisa. To bi bio slučaj onda kada je potrebno zaštititi druge važne interese koji su ugroženi, kao što su privatnost ili bezbednost lica, dece, drugih osetljivih lica ili poverljivih materijala bitnih za istragu, ili kada bi se javnost u radu kosila sa interesima pravde.

34. U ovom predmetu, tužilaštvo je od Veća zatražilo da zahtevu Ustavnom sudu promeni oznaku tajnosti iz javne u poverljivu kako bi zaštitilo poverljivost i integritet jedne tekuće istrage.³⁵ U tom pogledu Veće napominje da je tužilaštvo sâmo odlučilo da u ovoj fazi postupka pozove podnosioca zahteva na informativni razgovor i obavesti ga da se vodi istraga. Dakle, tužilaštvo je sâmo odlučilo da obelodani tu

³³ S tim u vezi, vidi *Martinie v. France* [GC], br. 58675/00, EKLJP 2006, stav 39; *Juričić v. Croatia*, br. 58222/09, 26. jul 2011, stav 84.

³⁴ Vidi *Meimanis v. Latvija*, br. 70597/11, 21. jul 2015, stavovi 48 *et seq.*

³⁵ KSC-CC-2019-07, F00003, Javna redigovana verzija Zahteva tužilaštva za izmenu oznake tajnosti podneska KSC-CC-2019-07/F00001 od 15. novembra 2019, javna redigovana verzija, 18. novembar 2019, stav 1.

informaciju. S tim u vezi Veće takođe napominje da je vest o informativnom razgovoru podnosioca zahteva sa tužilaštvom već objavljena u medijima.³⁶

35. Osim toga, podaci koji se o istrazi pominju u zahtevu Ustavnom sudu su opšteg karaktera. Ne navode se činjenične tvrdnje, dokazi, svedoci ili njihove izjave, niti istražne radnje. Veće stoga ne razume na koji način javnost zahteva Ustavnom sudu ugrožava integritet istrage, tim pre što tužilaštvo za to i nije dalo nikakvo konkretno objašnjenje.

36. S obzirom na gorenavedeno, Veće je 20. novembra 2019.³⁷ odlučilo da odbije zahtev tužilaštva za izmenu oznake tajnosti zahteva Ustavnom sudu.

IZ IZNETIH RAZLOGA,

Specijalizovano veće Ustavnog suda jednoglasno

donosi odluku da zahtev Ustavnom sudu u vezi sa pozivom tužilaštva i postupkom vođenja informativnog razgovora tužilaštva nije dopušten.

/potpis na originalu/

Sudija Vidar Stensland

Predsedavajući

Sastavljeno na engleskom jeziku u ponedeljak, 13. januara 2020,
u Hagu, Holandija

³⁶ Vidi, na primer, "Hague Prosecutors quizzed Kosovo Justice Ministry Official", 21. oktobar 2019, *Gazeta Express* <<https://www.gazetaexpress.com/hague-prosecutors-quizzed-kosovo-justice-ministry-official/>> (internet stranica posećena 13. januara 2020).

³⁷ KSC-CC-2019-07, F00007, Sažetak odluke po zahtevu tužilaštva za izmenu tajnosti podneska KSC-CC-2019-07/F00001, javno, 20. novembar 2019.